

- förstainstansrätten åsidosatte artiklarna 49 och 50 jämförda med artikel 220 i fördraget om Europeiska unionen (Konso- liderad version), när den fann att talan inte kunde bifallas på den andra grunden, och
- förstainstansrätten inte tog hänsyn till att harmonisering- sbyrån gjort sig skyldig till maktmissbruk, när den fann att talan inte kunde bifallas på den andra grunden.

(¹) Rådets första direktiv 89/104/EEG av den 21 december 1988 om till- närmningen av medlemsstaternas varumärkeslagar (EGT L 40, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Hof van Beroep te Gent (Belgien) den 8 januari 2009 – Erotic Center BVBA mot Belgische Staat

(Mål C-3/09)

(2009/C 82/20)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Hof van Beroep te Gent

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Erotic Center BVBA

Motpart: Belgische Staat

Tolkningsfråga

Kan ett bås, som består av ett låsbart rum med plats för endast en person, vilken mot betalning kan se filmer på en tv-skärm, varvid denne själv sätter igång filmvisningen genom att lägga i ett mynt i ett myntinkast efter att ha valt ut en film bland ett antal filmer, och personen ifråga under den tid som betalningen gäller kan växla mellan olika filmer som ska visas, anses utgöra en biograf i den mening som avses i bilaga H, kategori 7, till rådets sjätte mervärdesskattedirektiv nr 77/388/EEG (¹) av den 17 maj 1977 (nu bilaga III, nr 7, till rådets direktiv 2006/112/EG (²) av den 28 november 2006)?

(¹) Rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmoni- sering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund (EGT L 145, s. 1).

(²) Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, s. 1).

Överklagande ingett den 8 januari 2009 av Gerasimos Potamianos av den dom som förstainstansrätten (sjunde avdelningen) meddelade den 15 oktober 2008 i mål T-160/04, Potamianos mot kommissionen

(Mål C-4/09 P)

(2009/C 82/21)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Gerasimos Potamianos (ombud: advokaterna S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis och E. Marchal)

Övrig part i målet: Europeiska gemenskapernas kommission

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- i dess helhet upphäva den dom som förstainstansrätten (sjunde avdelningen) meddelade den 15 oktober 2008 i mål T-160/04 (Potamianos mot kommissionen), i vilken förstainstansrätten ogillade den talan som han väckte den 26 april 2004 mot tillsättnings- och anställningsmyndighe- tens beslut att inte förlänga hans anställningsavtal som tillfälligt anställd,
- ogiltigförklara tillsättnings- och anställningsmyndighetens beslut att inte förlänga hans anställningsavtal som tillfälligt anställd, och
- förplikta motparten att ersätta rättegångskostnaderna i de två instanserna.

Grunder och huvudargument

Klaganden har åberopat fyra anmärkningar till stöd för sitt över- klagande.

Enligt den första anmärkningen är förstainstansrättens tolkning att beslutet att inte förlänga hans anställningsavtal som tillfälligt anställd på grund av skäl avseende tjänstens intresse felaktig. Klagandens överordnade har upprepade gånger ansökt om att hans anställningsavtal skulle förlängas. Objektiva, relevanta och samstämmiga uppgifter gör det tvärtom möjligt att dra slutsatsen att tillämpningen av regeln om förbud mot kumulation, enligt vilken den maximala varaktigheten för anställningsavtal för tillfälligt anställda är sex år, utgör den enda grunden för det ifrågavarande beslutet att förlänga anställningsavtalet.

I sin andra anmärkning har klaganden gjort gällande att förstain- stansrätten har gjort en felaktig rättslig bedömning genom att fastslå att klaganden inte hade sökt den berörda tjänsten, trots att han i tid hade begärt att hans anställningsavtal skulle förlängas och att han förnyat sin ansökan flera gånger även efter det att meddelandet om lediga tjänster hade publicerats.

I sin tredje anmärkning har klaganden anført att förstainstansrätten har gjort en felaktig rättslig bedömning genom att fastslå att tillsättnings- och anställningsmyndigheten inte gjort sig skyldig till maktmissbruk. Målsättningen med att använda sig av tillfälligt anställda var nämligen att minska antalet lediga tjänster vid kommissionen och i synnerhet att avhjälpa bristen på sökande som godkänts genom uttagningsprov.

Denna sistnämnda målsättning har inte på något sätt uppnåtts genom att klagandens anställningsavtal inte förlängdes i enlighet med regeln om förbud mot kumulation eftersom hans tjänst skulle ha utlysts innan förteckningarna från uttagningsproven publicerades. En annan tillfälligt anställd skulle ha anställts för en längre period till denna tjänst under det att anställningsavtalen för samtliga andra tillfälligt anställda, som anställts för en kortare period på samma avdelning, förlängdes automatiskt utan att deras tjänster dessförinnan utlystes.

Slutligen har likabehandlingsprincipen åsidosatts eftersom anställningsavtalen för samtliga andra tillfälligt anställda som befinner sig i en liknande situation, med undantag för deras tjänstetid, förlängdes utan att deras tjänster hade utlysts, till skillnad från vad som skedde i klagandens fall. I detta sammanhang utgick förstainstansrätten under förfarandet vid denna felaktigt från en omvänd bevisbörda eftersom det ankom på svaranden, och inte sökanden, att visa att den hade följt de bestämmelser som den själv hade fastslagit.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Oberlandesgericht Wien (Österrike) den 15 januari 2009 – Wood Floor Solutions Andreas Domberger GmbH mot Silva Trade, SA

(Mål C-19/09)

(2009/C 82/22)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Oberlandesgericht Wien

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Wood Floor Solutions Andreas Domberger GmbH

Svarande: Silva Trade, SA

Tolkningsfrågor

1) a) Är artikel 5.1 b andra strecksatsen i rådets förordning (EG) nr 44/2001 av den 22 december 2000 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område⁽¹⁾ även tillämplig på ett avtal om tillhandahållande av tjänster, när tjänsterna enligt avtalet tillhandahålls i flera medlemsstater?

Om denna fråga ska besvaras jakande:

Ska den ovannämnda bestämmelsen tolkas på följande sätt:

- b) Uppfyllelseorten av den förpliktelse som är karaktäristisk för ett avtal ska fastställas till den ort där den som tillhandahåller tjänsten har sin huvudsakliga verksamhet, vilket bör bedömas med hänsyn till hur mycket tid verksamheten tar i anspråk och vilken betydelse verksamheten har.
- c) Om det inte är möjligt att fastställa var den som tillhandahåller tjänsten har sin huvudsakliga verksamhet, kan den som väcker talan avseende samtliga förpliktelser som hänför sig till ett avtal, välja att göra så i varje ort inom gemenskapen där tjänsterna enligt avtalet har tillhandahållits.

2) Om den första frågan ska besvaras nekande: Kan artikel 5.1 a i förordning nr 44/2001 även tillämpas på ett avtal om tillhandahållande av tjänster, när tjänsterna enligt avtalet tillhandahålls i flera medlemsstater?

⁽¹⁾ EGT L 12, 2001, s. 1.

Talan väckt den 15 januari 2009 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Portugal

(Mål C-20/09)

(2009/C 82/23)

Rättegångsspråk: portugisiska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: R. Lyal och A. Caeiros)

Svarande: Republiken Portugal

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Republiken Portugal har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 56 i EG-fördraget och artikel 40 i Avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES-avtalet) genom att, med avseende på deklARATION i enlighet med lag nr 38-A/2005 av tillgångar som tidigare undanhållits från beskattning, föreskriva en skattemässig förmånlig behandling uteslutande i fråga om statspapper som utgivits av Portugisiska staten, och
- förplikta Republiken Portugal att ersätta rättegångskostnaderna.